

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.7. Etiam necessaria mala patienter tolerata, à Deo pro satisfactione
acceptari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

tibi abutendam reseruas? Non ita fiet: divina namq; te sententia damnat. Dixit, & à Deo acta, repentino saltu in eum infilijt, martyriumque non ambiens, sed extorquens, neque muliebri virtute, sed diuina vltione in palpebras eius vtraq; manu inuolauit, quas vnà cum oculis stirpitus euulsit. Quo facinore incitati hostes, strictis vndique ensibus in eam ruerunt, milleq; plagis confosam, sed pudicitia integra, fratri hostiam alteram addiderunt. Generosum hoc feminae factum ceteros ciues ita animauit, vt omnes vellent & pro expiatione peccatorum suorum, & pro nomine Christi, etiam ipsi sanguinem profundere. Quod & factum est. Nam extemplo omnes, qui ad sacram ædem confugerant, & qui in plateis inuenti fuerant, & quotquot se in latibulis absconderant, in publicum protracti, concisi, mactati sunt.

VII. Animaduertite nunc, quàm vtile, & Deo gratum sit sacrificium, si vel illa mala, quæ nobis alioqui inutilia accidunt, saltem patienter toleramus, Deoque pro peccatis nostris offerimus; præsertim si mala nobis inferantur ab hoste religionis inimico. Expleta dirissima cæde, & vniuersa ciuitate

ETIAM
NECESSA
RIA MALA
PATIEN
TERTOLE
RATA, A
DEO PRO

uitate

uitate Rhemenſi ſacro martyrum ſanguine inundante, Attilæ milites terror ſubitus inuaſit, oculis non minùs quàm auribus eorum immiſſus. Viderunt enim acies cæleſtes contra ſe dimicantes. Eccleſia autem adeò horribili ſonitu reboabat, vt eum ferre ferocientes non poſſent, ſed illico in fugam conijcerentur, prædis ſpolijsque omnibus poſt ſe relictis. Putaſſes victor, non victores, ita ſine ordine, ſine lege omnes, per compita, quàm ocyſſimè diffugerunt. Erat ergo tunc ſola, atque apertis portis incuſtodita ciuitas. Reliqui ciues, qui ad inuia montium ſe ſe receperant, interea & ipſi pœnitentiam agebant, ieiunijs atque orationibus & lachrymis Deum placentes. Illis igitur expectantibus, vt fumũ de incenſa vrbe ſurgentem viderent, planè in contrarium aliquid accidit. Perſpicuè enim deprehenderunt, ſanctorum martyrum corpora inibi ab Angelis cuſtodiri. Nam per noctes ſingulas, accendebantur lumina aërem longè lateque illuſtrantia; quin & ſuauiſſimæ ſymphoniæ carmina à cæleſtibus choris, ſupra ciuitatem, cantari audiebantur. Itaque tot prodigijs moniti ciues de montibus ad urbem descende-

SATISFACTIONE
ACCEPTARI.

runt, & semper propiores facti, Elysi odoris fragrantiam magis ac magis perceperunt. Vnde mirifico quodam gaudio permulsi gemitum lætitia miscuerunt, ingressique passim strata sanctorum corpora inuenerunt, quibus honorificè sepeliendis eos diuina prouidentia voluerat esse superstites. Quamquam & illud inde est consecutum, vt & ipsi criminibus suis desletis, post hac Deo impensius deseruirent, quin & iucundiùs, quia hostium timore erant liberati.

VIII.
 NOS QUO-
 QUE PRO
 PECCATIS
 NOSTRIS
 DEO SA-
 TISFACTI-
 ONEM
 PRAESTA-
 RE DEBE-
 RE.

Multa nobis congruunt, quæ in hac historia continentur. Peccarunt Rhemenses; peccauimus & nos. Rhemenses iram Dei in se prouocârunt; prouocauimus & nos. Moniti sunt sæpe Rhemenses, vt se se corrigerent, atque mores suos emendarent; moniti sumus & nos. Venit tandem ira Dei super illos, & ab Attila velut belli turbine, afflicti sunt; venit & super nos ira Dei, quos satis diu bella flagellauerunt. Illi isti sapuerunt; & quod euitare non poterant, ad scelerum suorum expiationem susceperunt. Et ecce vna morte poenitentes, & martyres facti sunt. Nos quoque vndique ab armatis septi, cum tribus pueris dicamus;